

KOLIBA

MISLI

za svaki dan u godini

Preveli

Nenad Dropulić i Eli Gilić

Laguna

„Dopusti da ti dodirnem oči...“

KOLIBA

MISLI

za svaki dan u godini

VILIJEM POL JANG

Naslov originala

William Paul Young
THE SHACK
REFLECTIONS

Copyright © Wm. Paul Young 2012
This edition published by arrangement with Windblown
Media, Inc. All rights reserved.

Translation copyright © 2013 za srpsko izdanje, LAGUNA

Cover and interior design by Kochel Peterson and
Associates, Inc., Minneapolis, Minnesota.

Kupovinom knjige sa FSC oznakom
pomažete razvoj projekta odgovornog
korišćenja šumskih resursa širom sveta.

SW-COC-001767

© 1996 Forest Stewardship Council A.C.

*Ocu i majci,
Henriju i Bernis Jang,
O vama će se vazda govoriti
Kao o muškarcu i ženi od vere.*

Beleška za čitaoca

Kolebao sam se kad su me zamolili da napišem ovu knjigu odgovora, takoreći – promišljanja, na citate izvučene iz *Kolibe*. Uvek sam se opirao zamisli o bilo kakvom vodiču za *Kolibu* uglavnom zato što je ona fikcija, priča, roman koji će, nadam se, ljude učiniti prijemčivim da čuju šta god Duh poželi da šapne njihovim srcima u trenutku, koji god to bio, kad su zastali na svom putu. Vodič naginje tome da ukaže na mesta koja pisac smatra najpopularnijim ili su mu najviše koristila, a nekad ti se čini da je ono što je nekad bilo reka postalo veštački kanal što vodi ka jednom odredištu.

Ovo nije vodič. Ne postoje pitanja koja tragaju za pravim odgovorom, nema skrivenog motiva niti želje da se brod navede prema unapred određenoj luci. Značaj ovih citata i promišljanja zapravo zavisi od tebe, čitaоче. Ne poznajem te. Ne znam šta se dešava u tvom životu – tvoje radosti i teškoće. Možda si u središtu uništenja ili u spokojnom trenutku pred buru. Možda uživaš u učmalosti oseke pre nego što ponovo zađeš u brzake. Možda si trenutno usamljen, ili oćajan, ili obuzet ushićenjem i oduševljenjem zbog uspeha.

Jednostavno ne znam. Ali znam da su ovi citati izvučeni iz priče o verodostojnoj humanosti i da delimo mnogo toga, kako pitanja tako i proces otkrivanja. Zato je ova knjiga poziv da načas zastanemo, da se osvrnemo, razmislimo, odgovorimo, pomolimo se, počutimo, zaplačemo, nasmejemo se, podelimo.

Ako te zanima, na kraju knjige je spisak mojih prijatelja koji su zajedno sa mnom promišljali ove citate. Svi smo mi obični ljudi različitih godina, zanimanja i porekla, ali s tobom nas povezuju jedinstvenost i čovečnost.

Hvala, unapred, što dopuštaš meni i mojim prijateljima da uđemo u tvoj svet i što s nama činiš zajednicu koja želi još... još svetlosti, još ljubavi, još istine, još milosti, još blagosti, još slobode. Zajedno ćemo uvek biti više od zbira naših delova.

Vilijem Pol Jang, pisac *Kolibe*

1

JANUAR

*Mekenzi, odavno se nismo videli.
Nedostaješ mi. Biću u kolibi sledećeg
vikenda ako želiš da se vidimo. – Tata*

Molim te, daj mi uši da čujem tvoj
poziv i hrabrost da s tobom idem
na mesta koja bih radije izbegao.
E, da, srećna Nova godina!

2

Ko ne bi bio sumnjičav kada čuje kako neko tvrdi da je proveo čitav vikend s Bogom? I to u kolibi?

Ti si velika tajna za mene i nije čak ni eufemizam reći da su nam tvoji putevi i misli nedokučivi. Najbolje što umem, otvaram se prema onome što hoćeš da činiš u mom životu, čak i kad ne razumem šta je to. Verujem, ali, molim te, pomози mom neverovanju.

3

JANUAR

Dovoljno je reći da ponešto, iako nije naučno dokazivo, može ipak biti istinito.

Neprestano pričaš o ljubavi, poverenju i odnosu, a ja želim dokaz. Priznajem da upravo ono što mi najviše znači neću pronaći u epruveti ili Petrijevoj posudi, ali takođe priznajem da želim i kontrolu koju mi dokaz naizgled pruža. Pomozi!

Reći ću vam otvoreno: to što sam deo ove priče dirnulo me je duboko, po mestima za koja nisam ni znao da postoje; priznajem vam da očajnički želim da je sve što mi je Mek rekao istina.

Au, i dalje sam veliki nevernik. Znam da moju veru vidiš onakvom kakva zaista jeste i da znaš kako želim da mi poverenje jača. Verujem... sad više nego ikad, ali, molim te, hoćeš li me nežno držati u naručju čak i kad sumnjam i izražavam nedostatak poverenja?

Mek vam poručuje sledeće: ako ste nabasali na ovu priču i ne dopada vam se, on se izvinjava i kaže da nije namenjena prvenstveno vama. A opet, možda i jeste.

Plašim se same pomisli da zatražim da učiniš šta god je potrebno kako bi se u meni oblikovala verodostojnost. Prilično sam siguran da mi se nimalo neće svideti. Ali ipak, evo, tražim... i zašto onda plačem? To izgleda tako glupo, ali, molim te, ne obaziri se na moje reakcije i podari mi ono što je dobro.

7

*Pretpostavljam da, kao i rane,
naša isceljenja uglavnom nastaju
iz ljubavi, a da je milost retko
shvatljiva posmatraču sa strane.*

Ne shvatam kako unosiš isceljenje u moj život niti kako milost deluje. Ti znaš zašto sam takav kakav sam i zašto mi je toliko teško da poklonim poverenje. Molim te, pomози mi da ojačam uverenje da si dobar, uvek, i da ćeš uvek činiti ono što je najbolje.

JANUAR

8

Stvar je u tome što on obično širi nelagodu u svetu u kom većina ljudi voli da čuje ono što je navikla da čuje, a to najčešće nije ništa naročito. A i kad progovori, nije da ga ne vole, nego posle ne budu više tako samozadovoljni.

Toliko nas se nasmrt plaši i drži svega što nam pruža privid utehe. Ko želi da mu bude nelagodno, pogotovo kad oni oko tebe govore da si lud što zapitkuješ i remetiš poredak? Molim te, budi odvažan u meni.

9

JANUAR

Tata... To je. Tata je bilo Nanino omiljeno ime za Boga, izražavalo je njenu radost zbog bliskog prijateljstva s njim.

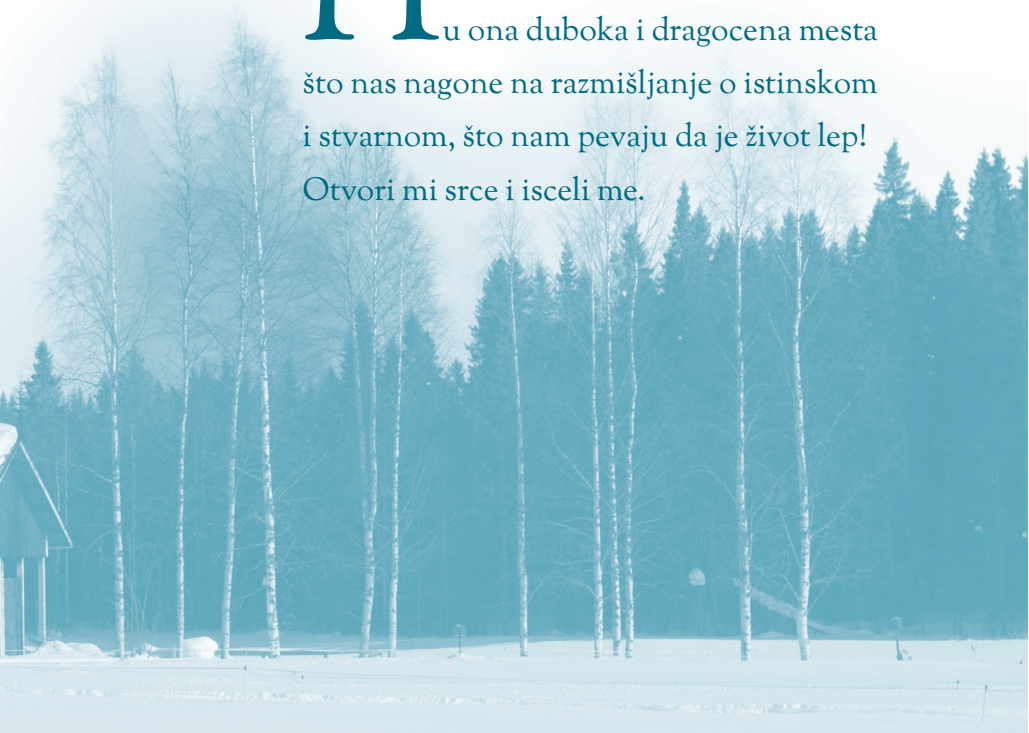
Čeka me dug put, ali želim da mi bude prijatno u tvojoj ljubavi, stoga, molim te, šapući mojoj duši svoje ime, to ime koje samo ti i ja znamo.

10

Meku je srce iznenada probola neočekivana radost. Šare blistavog zalaska sunca nadigrale su malobrojne oblake koji su čekali iza pozornice da preuzmu glavne uloge u ovoj jedinstvenoj predstavi. Bogat sam, mislio je, onim što je istinski važno.

Hvala na onim trenucima koji kao da zaobilaze naš razum i dopiru u ona duboka i dragocena mesta što nas nagone na razmišljanje o istinskom i stvarnom, što nam pevaju da je život lep! Otvori mi srce i isceli me.

11

JANUAR

Mek bi mogao satima da leži i gleda u ovaj beskraj. Osećao se neizrecivo malim, pa ipak ispunjen spokojem. Od svih mesta na kojima je bio, ovde se, u prirodi i pod zvezdama, Božje prisustvo najjače osećalo.

Misliš „ovde“ daleko od religije i njenih neprestanih zahteva i praznih obećanja? „Ovde“ gde mogu da plačem, da budem stvaran i posramljen, da budem opušten kako bi me upoznali i prihvatili, pa čak i da budem mali?

*[Veliki duh je] lepo ime za Boga,
jer on jeste Duh i on jeste velik.*

Danas mi „Veliki duh“ zvuči
previše neodređeno. Potreban
mi je Čovek koji me poznaje i
voli, koji mi šapuće da će nekako sve ovo
ispasti dobro, da ne moram da razumem,
da mogu prestati da kontrolišem, da
imaš vlast nada mnom i da nisam
dovoljno moćan da te nateram da odeš.
Danas mi je to potrebno.

13 JANUAR

„Tata?“

„Kaži, mila?“

„Hoću li ja nekada morati da skočim s litice?“

„Ne, mila. Ja nikad neću zatražiti od tebe da skočiš s litice, nikad, nikad, nikad.“

Iako sam zahvalan što ne tražiš religiozne žrtve, shvatam da razvoj iziskuje opasnost, te želim da znaš kako sam, koliko god se toga plašio, spreman da skočim i naučim da verujem tvojim rukama.

Dok je opčinjen sedeo pored vatre, uvijen u njenu toplotu, molio se, uglavnom molitve zahvalnice. Bogato je obdaren. Blagosloven, to je verovatno prava reč. Zadovoljan je, miran i spokojan. Mek to nije znao, ali za dvadeset četiri sata njegove molitve će se izmeniti, korenito.

Zahvalan sam što ne tražiš da vidim budućnost! Da je vidim, živeo bih u senkama „predstojeće tuge i tragedije“ i ne bih mogao da uživam u „trenutnoj“ lepoti života. Hvala, hvala, hvala!

15

*Zanimljivo je kako naizgled
nevažni postupci ili događaji
mogu da izmene čitave živote.*

Hvala na trenucima koje
uhvatimo krajičkom oka.
Hvala što praviš talase
na mestima koja ne vidimo u svom
slepilu. Hvala što smo ti važni!